

DVE PESMI CHARLES A BAUDELAIRA

PREVEDEL BOŽO VODUŠEK

MOESTA ET ERRABUNDA

*Povej, ali ti včasih zbeži srce, Agata,
proč od mesta, tega črnega morja nečistosti,
iskat drugega morja, ki v solncu plapola,
mcdro, čisto, globoko, podobno deviškosti?
Povej, ali ti včasih zbeži srce, Agata?*

*Morje, brezbrežno morje je našim mukam blagoslov!
Kakšen bog je njegovo petje hripavo,
ki ga s silnimi orglami spremlja bučanje vetrov,
napravil za tako čudovito zibelko?
Morje, brezbrežno morje je našim mukam blagoslov!*

*Odpelji me, vagon, ladja, ti me odnesi!
Proč, proč! to zemlje so pognojile naše oči!
— Agata, ali je res, da včasih žalostno srce si
pravi: Proč od kesa, od zločinov, od vsega, kar boli,
odpelji me, vagon, ladja, ti me odnesi!*

*Kako si daleč, dehteči paradiž,
kjer je vse pod jasnim nebom polno ljubezni in sreče,
kjer je vredno te, kar ljubiš, da po njem hrepeniš,
kjer v čisti slasti srce trepeče!
Kako si daleč, dehteči paradiž!*

*Pa, kaj je zeleni paradiž ljubezni otročjih
s pesmimi, z rožami, s poljubi, z raji,
z vijolicami, ki pojejo za nizkimi pobočji
in z vrči vina na večer v gajih,
— pa, kaj je zeleni paradiž ljubezni otročjih,*

*nedolžni paradiž, poln skrivnih sladkosti,
že dalj kakor Indija ali Kitajska od nas?
Kaj ga morejo priklicati nazaj kriki bridkosti
in ga znova oživiti srebrn glas,
nedolžni paradiž, poln skrivnih sladkosti?*

IZPRAŠEVANJE O POLNOČI

*Ura bije polnoči
in nas posmehljivo vabi,
da pomislimc, kakšni uporabi
smo posvetili dan, ki beži:
— Danes, usodna okoliščina,
v petek, trinajstega, smo
kljub vsemu, kar vemo,
živeli življenje heretika.*

*Preklinjali smo Jezusa,
ki se da od vseh Bogov najmanj tajiti!
Smo, kakor paraziti
za mizo Kreza strahotnega,
da bi človeški živali, dostojnemu
sužnju demonov ugodili,
to, kar nam je drago, žalili
in prilizovali se zoprnemu.*

*Potrli z uslužnostjo krvnika
slabotnega, ki ga krivično zaničujejo,
se klanjali pred ogromno Neumnostjo,
pred Neumnostjo s čelom bika;
nezmiselno snov poljubovali
z veliko gorečnostjo
in trohnenja pepelnato
luč povelečevali.*

*Nazadnje smo, da uidemo
iz omotice v delirij,
mi, ki služimo s ponosom liri,
ki je naša slava, da razkrivamo
smrtne opcjnosti,
pili brez žeje in jedli brez lakote! . . .
— Brž, ugasimo luč, da se
skrijemo v temi.*

MOTIVI

JANEZ BOBNAR

MESEČINA

<i>Mesečina, kot po niti bi polzele božje misli iz neba.</i>	<i>V cvetju rosa, kot rubini, ki so padli vsi srebrni iz srca.</i>
--	--

MED CIGANI

*Na ta račun,
na ta račun,
na ciganski prav,
sredi razmehčanih dobrav
mlad mcž trohni,
mlad mož trohni.*

SEPTEMBRSKA NOČ

<i>V svežem ilu spi artist, ncč nabruhala je polno snov, z veje odletel je list, čuvstvo koplje v misel rov.</i>	<i>Vsaka bajka nosi kelih, drevje je kot šopi krink, človek zbor je cvetov belih, Bog je piramida karabink.</i>
--	---